

Debreceni Ítéltábla

Pkf.II.20.311/2026/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Barbalics Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Barbalics István ügyvéd, cím) által képviselt 'kérelmező neve (cím) kérelmező által – a ... elnök által képviselt ... Törvényszék (cím) kérelmezett ellen vagyoni elégtétel iránt indított nemperes eljárásban a Debreceni Törvényszék 10.Pk.20.379/2026/11. számú végzése ellen a kérelmezett által 12. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta a következő

v é g z é s t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezettet, hogy fizessen meg a kérelmező javára 15 (tizenöt) napon belül az általános forgalmi adót is tartalmazó 95 923 (kilencvenötezer-kilencszázhuszonhárom) forint másodfokú költséget.

Megállapítja, hogy 90 636 (kilencvenezer-hatszázharminchat) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Ez ellen a végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A tényállás

[1] A kérelmező mint a per egyik felperese, valamint 'alperes neve' alperes között kártérítés megfizetése tárgyában a 2005. június 13. napján érkezett fizetési meghagyás iránti kérelemmel, ellentmondás folytán perré alakult eljárás indult a Karcagi Járásbíróság (korábbi nevén: Karcagi Városi Bíróság) előtt P.20.132/2006. számon, amelyet egyesítettek a P.20.125/2006. számú perhez, és amely a későbbiekben P.20.104/2008., majd P.20.255/2025. számon folytatódott.

[2] A 2008. május 8-i tárgyaláson a járásbíróság a tárgyalást felfüggesztette a 'gazdasági társaság'-vel szemben folyó felszámolási eljárás fejezéséig. A 2025. április 7-én érkezett beadványában az alperes kérte az eljárás folytatását. A kérelmezett a kérelemnek helyt adott, az eljárást folytatta.

[3] A járásbíróság 2026. február 10-én hozott a perben, a kérelmező jogi képviselője által 2026. február 16-án átvett elsőfokú ítéletet.

[4] Az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) a V. és mások kontra Magyarország ügyében (ügyszám: 24972/24) 2026. március 12. napi döntésével *a felszámolási eljárás elhúzódása miatt* a kérelmező javára 200 euró jóvátételt állapított meg.

[5] A Debreceni Törvényszék előtt 10.Pk.20.381/2026. számon folyamatban volt nemperes eljárásban a kérelmező a 2005. június 17. és 2025. december 30. közötti időszakra érvényesített vagyoni elégtételt a kérelmezettel szemben a 2005. június 16-án fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel indult, a Karcagi Járásbíróságon P.20.107/2008., majd P.20.253/2025. számon folyamatban volt per elhúzódása miatt, amely ügyben a törvényszék a 2026. május 14-én jogerős végzésével a kérelmezettet 2 976 800 forint vagyoni elégtétel megfizetésére kötelezte.

A kérelem és az ellenirat

[6] A kérelmező a módosított kérelmében a polgári peres eljárás elhúzódása miatt a kérelmezettet a per 2005. június 14. napjától 2026. február 16. napjáig számított 7553 nap időtartama után 3 021 200 forint vagyoni elégtétel megfizetésére kérte kötelezni.

[7] A kérelmezett elleniratában a kérelem elutasítását kérte. Kérte – többek között – a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (a továbbiakban Pevtv.) 8. §-ának (2) bekezdése értelmében a felszámolási eljárás elhúzódása miatt a javára az EJEB által 2026. március 12. napján meghozott döntésével megítélt 2000 euró jóvátétel a vagyoni elégtétel összegébe beszámítását. Felhívta, hogy a törvényszék előtt 10.Pk.20.381/2026. számú nemperes eljárásban a 2005. június 17. és 2025. december 30. közötti időszakra vagyoni elégtételt érvényesített, amely a kétszeres értékelés tilalmát veti fel.

Az elsőfokú végzés

[8] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott végzésével kötelezte a kérelmezettet, hogy fizessen meg a kérelmezőnek 15 napon belül 3 021 200 forint vagyoni elégtételt és 75 530 forint perköltséget. Megállapította, hogy 90 635 forint meg nem fizetett eljárási illeték az állam terhén marad.

[9] A per számított és figyelembe vehető időtartamát a Pevtv. 2. §-ának (2) bekezdése és 3. §-ának (1) bekezdése alapján a 2005. június 14. – a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem előterjesztését követő nap – és 2026. február 16. – az elsőfokú ítélet kérelmező általi átvételének napja – közötti 7553 napban határozta meg. A végzés indokolásában kifejtette: a kérelmezett elleniratában a kérelem teljesítését a kérelemhez képest eltérően meghatározott számított időtartam miatt 20 400 forint erejéig ellenezte, azon felül nem. Az ellenirat benyújtása után azonban a kérelmező az eredeti 7566 napra számított 3 026 000 forint vagyoni elégtétel iránti kérelmét a kérelmezetti álláspontot elfogadva 3 021 200 forintra szállította le.

[10] Hangsúlyozta továbbá: a kérelmezett a Pevtv. 8. §-ának (2) bekezdésére hivatkozással kérte az EJEb által megítélt 200. euró igazságos elégtétel összegének a vagyoni elégtételbe való beszámítását. Ez a jogszabályhely azonban kizárólag akkor rendeli el a beszámítást, ha az EJEb ugyanazon bírósági eljárás elhúzódása miatt kötelezte az államot igazságos elégtétel megfizetésére. A Pevtv. 1. §-a alapján a törvény hatálya kizárólag bírósági polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel iránti igény érvényesítésére terjed ki. A kérelmezett által hivatkozott EJEb-döntés a felszámolási nemperes eljárás elhúzódására vonatkozik, amely a Pevtv. hatályán kívül esik, és nem azonos a jelen peres alapüggyel, ennél fogva a Pevtv. 8. §-a (2) bekezdésének alkalmazási feltételei nem állnak fenn; a kérelmezett e körben előterjesztett kifogása irreleváns.

[11] A kérelmező minimális pervesztességét figyelmen kívül hagyva a kérelmezettet kötelezte a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. §-ának (1) bekezdése alapján a felszámított, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024 (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja és (3) bekezdése szerint meghatározott ügyvédi munkadíjból álló költsége megfizetésére. Ugyanezen jogszabályhely alapján úgy rendelkezett, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 42. §-a (1) bekezdésének g) pontja alapján meghatározott összegű illeték a kérelmezett az Itv. 5. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerinti személyes illetékmentességére tekintettel az állam terhén marad.

A fellebbezés és a fellebbezésre tett észrevétel

[12] Az elsőfokú bíróság végzésével szemben a kérelmezett terjesztett elő fellebbezést, kérve annak megváltoztatását és a kérelem elutasítását.

[13] Felhívta: Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a kérelmezett „a kérelem teljesítését 20 400 forint erejéig ellenezte, azon felül nem”. Ezzel szemben kérte a kérelem elutasítását – az EJEb által megítélt jóvátételtől eltekintve – 20 400 forintot meghaladóan. Továbbra is fenntartotta a Pevtv. 8. §-ának (2) bekezdésére hivatkozását. Ezen szabály célja a kétszeres elbírálás lehetőségének elkerülése. Ezért annyiban kizárt a kérelmező vagyoni elégtételre való jogosultsága, amennyiben a vagyoni elégtétel alapjául szolgáló bírósági eljárás időtartama az EJEb által már kompenzálására került. A kérelmező a felszámolási eljárásban hitelezői igényként, illetve az adós vezető tisztségviselőjével szemben ugyanazt a követelést érvényesíti. Nincs jelentősége annak, hogy az adóssal szembeni eljárás esetén polgári nemperes bírósági eljárásként folyik a felszámolási eljárás, míg az adós vezető tisztségviselője felelősségének megítélése bírósági polgári peres eljárásra tartozik. A vezető tisztségviselővel (taggal) szemben indított pereket nem lehet leválasztani a felszámolási eljárásról, vannak olyan tagállamok, ahol azokat nem külön peres eljárásban lehet érvényesíteni. Az Európai Unió Bírósága már a Gourdain (C-133/78,) és a Seagon (C-339/07.) iránymutató ítéletében kimondta, hogy a fizetéseképtelenséggel kapcsolatos keresetek nem a „Brüsszel Ia” rendelet elődjének, hanem a fizetéseképtelenségi rendeletnek a hatálya alá tartoznak. Az alapügy felfüggesztésére a felszámolási eljárásra tekintettel került sor. Az alapügy pertartamának növekedését a felszámolási eljárás elhúzódása okozta. Ugyanarra az eljárásra tekintettel a kétszeres elbírálás lehetőségének elkerülése érdekében az EJEb igazságos elégtétele mellett a Pevtv. alapján vagyoni elégtétel megfizetésére nem kerülhet sor. Tekintettel arra, hogy a kérelmező részére a felszámolási eljárásra tekintettel az EJEb

igazságos elégtételt ítelt meg, annak összege a Pevtv. alapján megállapítandó vagyoni elégtétel összegébe beszámítandó.

[14] Felhívta, hogy a vagyoni elégtétel iránti kérelem azért sem alapos, mert a Debreceni Törvényszék a 10.Pk.20.381/2026. számú nemperes eljárásban a kérelmező részére jogerős határozatával 2 976 800 forint vagyoni elégtétel megítéléséről döntött, és vélelmezhető, hogy vagy a két vagyoni elégtétel iránti igényt ugyanazon fizetési meghagyás alapján indult per elhúzóására tekintettel érvényesítette, vagy a kérelmező kétszer, más időpontokban nyújtotta be ugyanazon követelésre a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet, és ez indokolja, hogy két eljárás is indult, ugyanabból a jogalaphoz, ugyanazon követelés iránt. Álláspontja szerint a kérelmező részére a vagyoni elégtétel megállapítása iránti igény 2005. június 17. napjától 2025. december 30. napjáig kétszeresen került meghatározásra, a 10.Pk.20.379/2026. és a 10.Pk.20.381/2026. számú nemperes eljárásokban megítélt vagyoni elégtételek összegeire tekintettel a bíróság ugyanazt az időszakot kétszeresen értékelte, és ezzel a kétszeres értékelés tilalmának alapjogi elvét sérti. Ebből az okból a másodfokú eljárásban tett nyilatkozata szerint az eljárás megszüntetését is kérte.

[15] A kérelmező a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság végzésének helyes indokai alapján való helybenhagyását kérte. Felhívta, hogy a kérelmezett nem jelölte meg, hogy az EJEB előtt milyen döntés alapján, mely eljárás miatt történt a jóvátétel megfizetése. A Karcagi Járásbíróság előtt P.20.253/2025. és P.20.255/2025. számon folyamatban volt perek tárgyának és a peres felek személyének azonosságát a kérelmezett ugyancsak nem igazolta.

A másodfokú bíróság döntése

[16] Az ítéltábla a kérelmezett fellebbezését alaptalannak találta a következők szerint:

[17] Alappal hivatkozott a fellebbezésében a kérelmezett arra, hogy az elsőfokú bíróság félreértette az érdemi védekezésének tartalmát: az elleniratában ugyanis a kérelmet nem csupán 20 400 forint erejéig ellenezte, hanem, az EJEB által megítélt jóvátétel összegét ide nem értve, ebben az összegben ismerte el, mivel az a kifejezés, hogy a kérelem 20 400 forint vagyoni elégtételt meghaladóan elutasítását kéri, a nyelvtani értelmezés szerint egyértelműen azt jelenti, hogy 20 400 forint kivételével a teljes kérelmet – annak módosítása előtt tehát $3\,026\,000 - 20\,400 = 3\,005\,600$ forint erejéig vitatta. Feltehetően az eltérő megközelítés abból eredt, hogy az alapper befejező időpontjának vitatása körében a kérelmezett a bírósági eljárás időtartama és a figyelmen kívül hagyandó időtartam közötti különbséget 51 napban határozta meg, amely után a napi 400 forint vagyoni elégtétel összesen 20 400 forint. Csakhogy az érdemi védekezése szerint az általa levezetett számításból következően a per számított időtartama a 2005. június 13. és 2026. február 16. közötti időszakra 7553 nap, amelyből azonban a 10.Pk.20.381/2026. ügyben érvényesít a kérelmező 2005. június 17. és 2025. december 30. közötti, ezáltal figyelmen kívül hagyandó 7502 napra vagyoni elégtételt, a két időszak 51 napos különbségére ugyan járna 20 400 forint vagyoni elégtétel, csak hogy be kell számítani az EJEB által megítélt jóvátételt, ekként a kérelmező nem jogosult vagyoni elégtételre. Helytelenül indult ki tehát abból a kérelem

elbírálása során az elsőfokú bíróság, hogy csupán 20 400 forint vitatott összeget kell megítélni.

[18] Arra ugyanakkor megalapozatlanul hivatkozott a fellebbezés, hogy jelentősége lenne az EJEB által a felszámolási eljárás elhúzódása miatt megítélt jóvátételnek. Az EJEB nem a vagyoni elégtétel alapját képező per, hanem az attól elkülönülő felszámolási nemperes eljárás elhúzódását vizsgálta, amelyre tekintettel a Pevtv. nem engedi a vagyoni elégtétel csökkentését. A kettős kompenzáció ebben az esetben nem valósult meg. Az EJEB előtt 24972/24. számon folyamatban volt eljárásban megítélt jóvátételnek az alapper elhúzódása miatt járó vagyoni elégtétel összegére kihatása nem lehet. A Pevtv. azt a megoldást választotta, hogy a per vagyoni elégtételre alapot adó figyelembe vehető időtartamát, a törvény által levonható időtartamok figyelmen kívül hagyásával, az elsőfokú eljárás kezdőnapjától az eljárást befejező jogerős határozat közlésének napjáig határozza meg, függetlenül attól, hogy ebben az időszakban az eljárás nyugvása bekövetkezett-e vagy sem. Azt, hogy az eljárás felfüggesztése csökkentheti-e a vagyoni elégtétel összegét, kizárólag a Pevtv. 15. §-a (3) és (4) bekezdése szerint ítéltető meg, ha az eljárás emiatti szükségtelen elhúzódását a kérelmező érdekkörében felmerült, elhárítható oknak vagy az eljárás elhúzódása miatti kifogással nem támadott, a bíróság érdekkörében felmerült, elhárítható oknak minősül – azonban ez független az EJEB által a felfüggesztést megalapozó nemperes eljárás elhúzódása miatt megítélt összegtől.

[19] Vizsgálni volt szükséges ugyanakkor, hogy a Debreceni Törvényszék előtt 10.Pk.20.381/2026. számú nemperes eljárásban a kérelmező ugyanannak a pernek az elhúzódása miatt és részben azonos időszakra érvényesítette-e a vagyoni elégtétel iránti igényét. A Pevtv. 7. §-ának (1) bekezdése szerint vagyoni elégtétel jár a félnek, ha a bírósági eljárás észszerű határidőn belül történő befejezéséhez fűződő alapvető joga sérül; a jogszabályhely (2) bekezdése értelmében pedig ha a bírósági eljárás vagy eljárási szakasz figyelembe vehető időtartama meghaladja az észszerűnek minősülő időtartamot, a fél a bírósági eljárás vagy eljárási szakasz figyelembe vehető időtartamához igazodó, kormányrendeletben meghatározott mértékű pénzbeli igényt érvényesíthet vagyoni elégtételként. A határozott névelő használatából nyelvtanilag, de a jogintézmény rendeltetéséből következően rendszertanilag is csak az a következtetés vezethető le, hogy ugyanarra a perre a fél többszörösen nem érvényesíthet vagyoni elégtételt; ez ellentétben állna a Pevtv. 18. §-a (2) bekezdésének a jogerős érdemi befejező végzésnek az ítélet hatályával, azaz anyagi jogerőhatással való meghatározásával is.

[20] A Debreceni Törvényszék előtt 10.Pk.20.381/2026. számon indult eljárásban a kérelmező a 2005. június 17. napjától 2025. december 30. napjáig tartó 7 532 napra 3 012 800 forint vagyoni elégtételt érvényesített a 2005. június 16-i fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel indult, a Karcagi Járásbíróságon P.20.107/2008., majd P.20.253/2025. számon folytatódó, a 2025. november 25-én meghozott és 2025. december 30-án jogerőre emelkedett ítélettel befejeződött per elhúzódása miatt. A Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése folytán alkalmazandó 360. §-ának (1) bekezdése szerint a keresettel (nemperes eljárásban: kérelemmel) és az ellenkövetelés fennállta tekintetében érdemben elbírált beszámítással érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy *ugyanabból a tényalaptól* származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek – ideértve azok jogutódait is – egymás ellen új keresetet (kérelmet) indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessek. Ekként a perfüggőség nem állhatott fenn, hiszen bár a felek és az érvényesített jog azonosak voltak, a ténybeli alap nem, mivel más per észszerű időtartamának

a túllépése folytán okozott alapjogi sérelem kompenzációja céljából érvényesítette a kérelmező az igényét. Annak nincs jelentősége, ha esetleg az alapperek között állt fenn perfüggőség, mert a Pevtv. 7. §-ának (2) bekezdése a vagyoni elégtétel iránti igény feltételeként csak az észszerűnek minősülő időtartamot meghaladó per formai folyamatban létét határozza meg, és azt nem veszi figyelembe, hogy egyébként – az eljárási szabályok esetleges megsértésével – az anyagi jogerőhatás ellenére érdemi elbírálásra alkalmatlan keresetlevél alapján tárgyalták a pert (hasonlóan azt sem, ha esetleg a per más perakadály ellenére volt folyamatban). A Pp. 176. §-a (1) bekezdésének d) pontja és 240. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján az eljárás megszüntetésére vezető ok ezért nem állt fenn. Mindezek alapján a kérelmezettnek a kettős igényérvényesítésre vonatkozó védekezése sem volt sikeres.

[21] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése és a Pp. 389. §-án keresztül alkalmazandó 383. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A kérelmezett fellebbezése nem volt eredményes, ezért a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az ítéltábla a kérelmezettet a kérelmező javára az Ükr. 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja, (3) és (4) bekezdése alapján a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése szerint felszámított, a kérelmezett által mérsékelni nem kért, az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló másodfokú költsége megfizetésére.

[23] A Pp. 102. §-ának (6) bekezdése értelmében az Itv. 39. §-ának (1) bekezdése és 47. §-ának (1) bekezdése szerint meghatározott fellebbezési illeték a kérelmezett személyes illetékmentességére tekintettel az állam terhén marad.

Debrecen, 2026. június 23.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke - előadó bíró, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró